

Leonhard Hansen: Heller ikke jeg skal sige ret meget. Jeg skal ikke gøre Forsøg paa at faa andre Toner ind end dem, der har lydt hidindtil, selv om jeg indrømmer, at det ærede Medlem Hr. Prieme har gjort Forsøg paa at friste mig dertil. Jeg skal ikke gøre Forsøg paa at komme i Diskussion med det ærede Medlem om, hvad der blev sagt herfra forleden Aften, jeg forstod jo, at det var et ømt Punkt, jeg rørte ved, da jeg omtalte de forskellige Firmaers Udenlandsrejser. For mig kan de sende deres Personale ud, lige saa meget de vil, og lave lige saa mange Kæmpereklamebrøl med det, som de vil, jeg vil ikke diskutere det mere.

Men der er een Ting, jeg gerne lige vil paatale ved denne Lejlighed. Naar det ærede Medlem Hr. Prieme siger, at jeg taler usømmeligt, saa vil jeg protestere. Jeg vil særlig protestere, naar det kommer fra det ærede Medlem. Hvis jeg havde staaet i Lære hos det ærede Medlem i en 14 Dages Tid, saa kunde det ærede Medlem have sagt det, men nu kan det ikke lade sig gøre. Min Tone er ikke usømmelig, slet ikke, naar det bliver sagt af det ærede Medlem Hr. Prieme.

I øvrigt skal vi ikke nappes om det, det er givet, for vi skal, som den højtærede Socialminister har sagt, se at blive enige i Partiernes om at faa det bedst mulige ud af dette Lovforslag. Det er ogsaa mit Haab, at det skal lykkes, og det synes jeg ogsaa, Udtalelserne her i Dag tydede paa.

Det ærede Medlem Hr. Julin og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Prieme nærede en vis Frygt for Bestemmelsen i § 3, der gaar ud paa, at hvis et Læreforhold ikke fortsættes, skal man ved Indgaaelsen af den første Kontrakt have bestemt Besked om det næste Sted, hvor den unge Mand eller Kvinde skal i Lære. Jeg finder det ganske nødvendigt, at en saadan Bestemmelse staa i Loven. Jeg har, som sagt, under det Arbejde, jeg har haft med at gøre, set adskillige Tilfælde, der viser det, og jeg skal nævne et enkelt Eksempel, som, hvis de ærede Medlemmer vil tænke lidt over det, vil faa dem til at give mig Ret i og indrømme, at naar man har været ude for et saadant Tilfælde, maa man sætte ind for, at det ved den første Kontrakts Indgaaelse skal bestemmes, hvor Læreforholdet skal fortsættes, for saa vidt det afbrydes.

Jeg havde et Tilfælde i Randers, hvor en Virksomhed havde antaget 2—3 Stykker, som udelukkende var beskæftiget med at tage gamle Radioapparater ned, faa dem

hen paa Virksomheden, pudse dem en lille Smule op og sætte nye Lamper i dem. Det var de beskæftiget med et Par Aar. Efter de to Aars Forløb kunde Mesteren selv indse, at det var ikke et Fag, han lærte dem, men ikke desto mindre antog han stadig væk Lærlinge. Resultatet blev naturligvis, at efter de to Aars Forløb stod disse Drengene og havde ingenting lært og kunde simpelt hen enten gaa over i de ufaglærtes Rækker eller indgaa paa en ny Lærekontrakt. Det er den Slags Ting, der har bevirket, at Ministeren har sat denne Bestemmelse ind i Lovforslaget, som jeg for mit Vedkommende hilser med Glæde, fordi den er betryggende og absolut nødvendig for, at der ikke sker saadanne Misbrug, som der paa dette Omraade er sket.

Det ærede Medlem Hr. Julin beklagede, at dette Lærlingelovforslag omhandler saa mange forskellige Brancher. Det ærede Medlem sagde, det var forkert at slaa det hele sammen under een Hat, det var Ensretning. Maa jeg ikke spørge: Har ikke alle unge Ret til Beskyttelse? Dette er en Beskyttelseslovgivning for Ungdommen, og har hele Ungdommen dog ikke Ret til denne Beskyttelse? Det finder jeg er ganske naturligt, og derfor finder jeg det ogsaa naturligt, at man har taget alle de Brancher med ind, som det er Meningen Loven skal omfatte.

Det ærede Medlem Hr. Prieme omtalte de Vanskeligheder, der kunde være for de store Firmaer ved at uddanne Lærlinge, og nævnte bl. a. Burmeister & Wain. Efter det Kendskab, jeg har til denne Virksomhed og en hel Del andre Virksomheder af lignende Art, de store Maskinvirksomheder i Danmark, er det saadan, at der er ikke ret mange Steder, man uddanner Lærlingene saa godt som netop paa disse Virksomheder. Der er det nemlig saaledes, at Uddannelsen foregaar efter en bestemt Turnus, og for saa vidt de unge Mennesker vil, kan de simpelt hen ikke blive fri for at lære det Fag, de er sat til at lære. Der er i Virkeligheden oprettet Lærlingskoler paa mange af de store Virksomheder, hvorved der skabes en Mulighed for Uddannelsen af Lærlingene, som ikke findes mange andre Steder, bl. a. ogsaa, fordi det er saaledes, som man plejer at sige, at de bedste Uddannere er de almindelige Haandværkere.

Man skal derfor paa dette Omraade i hvert Fald ikke være bange for at gaa med til Lovforslaget. Jeg tror, det indeholder Bestemmelser, hvorefter det er muligt at uddanne paa alle mulige Omraader.

Tiden er gaaet, jeg kan ikke komme